

ŞAKUL , GİBİ...

MASONLAR İÇİN DERGİ

CİLT: 4

SAYI: 33

NİSAN 1991

ŞAKUL GİBİ

MASONLAR İÇİN DERGİ

Sayı : 33

Yıl : 4

Nisan 1991

Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : Mişel MARGULİES

Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul Tel: 165 41 04 Fax: 165 69 48

Temmuz ve Ağustos ayları hariç her ayın üçüncü haftasında yayınlanır. Posta ile ve yalnız Mason olan abonelere gönderilir. Dergide çıkan imzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönderilen yazılar iade edilmez.

İÇİNDEKİLER

Tüzük ve Ritüellerde Değişiklik	Av. Dündar ERENDAĞ	3
Sözler	Yük. Müh. Moiz VARON	6
Masonlukta Temel Taşlar	Yük. Müh. Raşid TEMEL	8
Haricinin Teklifi	Reşit ATA	9
Akasyalar Solmasın	H. Tamer AYAN	12
Osmanlılarda Masonluğa Ait		
İlk Kayıtlar (17)	Suha UMUR	15
Tubal-Kain ve Bir Yaka Rozeti	M. AĞIRTOP	18
Gör	Kemal KAPLANCALI	21
Adaylara Yardım	Yük. Müh. Mim. B. ÇETİNOR	22
Mason Olmak-Kendini Tanımak	Op.Dr. Aziz ÇÖL	24
Masonlukta Sembol	Necip ASLAN	26
Tenue Blanche Aslında Beyazdır	F. Muhtar KATIRCIOĞLU	29
Bir Hemşire Gözü İle Tolerans	Güzin EMBİL	30
Masonların Dünyasından	☆	32
Kareli Bulmaca	M.M.	34
Adem Hürrem Birader	İrvin MANDEL - m.m.	35

KAPAKTAKİ RESİM

Ölümünün 200'ncü Yılı Vesilesiyle, Wolfgang
Chrysostom Amadeus MOZART K.

TÜZÜK VE RİTÜELLERDE DEĞİŞİKLİK USULÜNE DAİR İNCELEME

Av. Dündar ERENDAĞ

Her Mesleğin olduğu gibi, Mesleğimizin de kurulduğu günden bu yana oluşmuş yazılı olmayan örf, adet ve gelenekleri ve sonradan zamanla, esaslarını örf, adet ve geleneklerden alan, yazılı kuralları vardır.

Bu gelenek ve kuralların yerleştirdiği disiplin içinde yaşamış ve yaşayacak Masonluğa intisap ettiğimiz, Tekris olduğumuz ilk gün ettiğimiz yeminimizin gereği, mesleğin kurallarına uygun hareket etmek ve onları korumak zorundayız.

Yazılı kurallarımızın başında, Tüzük ve Ritüellerimiz ve Tüzük Hükümleri ile yetkili kılınmış B. Üs. ve B. Görevliler Kurulunun, gene Tüzük hükümleri ile kendilerine verilen görev ve tanınmış yetkiler gereği yaptıkları hukuki düzenlemeler, B. Üs. emirleri, Büyük Kurul kararları yer almaktadır.

Masonluğun, mesleğimizin diğer mesleklerden önemli farkı geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olmasıdır. Bunun tabii bir sonucu olarak Tüzük ve Ritüellerimizin değişme ve değiştirme zorunluğu etraflı inceleme, derin araştırmalar sonucuna göre değerlendirilmeli ve gerekmediği takdirde değişiklik yapılmamalıdır.

Şakul gibi Dergimizin Şubat 1991 sayılı nushasında, M. AĞIRTOP, İngiltere B. L.'nin günlük tatbikatla ilgili olmayan bir Cümle değişikliği için tam dokuz yıl çalışmalar yapmış olduğuna işaret etmekte, bir küçük değişiklik için ne kadar hassas ve dikkatli olunması gerektiğine bir örnek vermektedir.

Tüzük değişikliği kavramı, belirli bir gerekçeye dayanılarak bir yeni kalıbı düzenlemek, eski madde eski hüküm yerine yenisini ikame etmektir. Bu sebeple de bir madde başlığının madde metninin yanlış dizgisi, baskısı sırasında ortaya çıkan ve hemen göze çarpan bir kelimenin, bir maddenin hatta cümlelerin düzeltilmesi ve (düzeltme) ile (değişiklik) kavramları birbirinden ayrı kavramlardır.

Ritüel değişikliği ise çok daha hassas bir konudur. Ritüellerimizde yer alan her davranışın, her kelimenin masonik bir anlamı vardır. Bu nedenle Ritüellerimizde davranış, hareket değişiklikleri gibi, kullanılan kelimelerin değiştirilmesi de aynı esaslar dairesinde icra edilmek, yürürlüğe konmak gerekir.

Bu incelememizde Tüzük hükümlerine göre Tüzük ve Ritüellerde değişiklik yapma görev ve yetkisi ile bu yetkinin nasıl kullanılabileceğini inceleyeceğiz.

1- TÜZÜK VE RİTÜEL DEĞİŞİKLİĞİ YAPMA GÖREV VE YETKİSİ

B.L. Tüzüğümüzün 5.ci Mad. (a) fıkrası gereğince Tüzük ve Ritüelleri ve diğer mevzuatı müzakere ve kabul etme değiştirme veya yürürlükten kaldırma görev ve yetkileri Genel Kurula aittir.

Şu hale göre Genel Kurul bu konuda bir karar vermedikçe Tüzük ve Ritüellerde değişiklik yapmak mümkün değildir.

Her halde Tüzük ve Ritüel değişikliği yapılabilmesi için konunun Genel Kurul Gündemine alınıp görüşülmesi gerekir.

B.L.T. göre Genel Kurul Toplantısına ait gündemi düzenleme yetkisi B. Üs'a aittir.

B. Üs., öneriler ister K.'lerden ister Büyük Kurul Üyelerinden gelsin, öncelikle Tüzük ve Ritüel değişikliğinin gereğini kabul edecek, inanacak; sonra bu konuda ön çalışmaları Komite veya Komisyonlara yaptıracak ve sonucuna göre Tüzük veya Ritüel Değişikliği konusunu Genel Kurul Gündemine alacaktır. Bundan sonra yetki Genel Kurula aittir.

2- GENEL KURUL, DEĞİŞİKLİK YAPMA YETKİSİNİ NASIL KULLANMALIDIR

Değişikliğin sebep ve içeriği, kapsamına göre:

a) Değişiklik Tüzüklerimizde bir veya birkaç maddenin Ritüellerimizde herhangi bir hareketin, davranışın değiştirilmesi gibi dar bir çerçevede yapılmak istenmesi halinde, bundan önce 1989 yılında Genel Kurulda yapılan Tüzük değişikliğinde olduğu gibi Gündeme alınan, gerekçeleri üyelere sunulan değişiklikler, Genel Kurulda görüşülerek karara bağlanabilir.

b) Tüzük veya Ritüellerde geniş kapsamlı bir değişiklik söz konusu ise, yılda bir defa yapılan olağan Genel Kurul toplantısının belirli gündemi içinde konunun, iki yüzü aşan üyelerimizin oluşturduğu toplantıda görüşmek ve karara bağlamak son derece müşkül ve hatta imkânsızdır.

Bu takdirde Genel Kurula ait Tüzük, Ritüel değişikliği yapma yetkisinin, B.L.T.'nin 5.ci Md. 'sinin k fıkrası gereğince, GEÇİCİ OLARAK, B. Üs.'a veya B. Gö. Kurulu'na verilmesi pratik bir çözüm yoludur.

Verilen yetkinin geçici olması, verilen yetkinin herhalde değiştirilme konusu olan hususlarla sınırlı olduğunu gösterdiği gibi, Yetkinin Bü. Görevliler Kuruluna verilmesi, yetkinin o makama, Bü. Üs.'a verilmesi halinde ise, makama değil Bü. Üs.'ın şahsına verildiğini göstermektedir.

Bü. Üs.'in şahsına verilmiş olan yetkinin kullanılmadan Bü. Üs.'in görevden ayrılması halinde, yeni seçilen Bü. Üs.'in, evvelki Bü. Üs.'a verilen yetkiye dayanarak hareket etmesi de kanımca, Tüzük hükmüne uygun olmaz. Yeni Bü. Üs.'a, Genel Kurulca ayrıca yetki verilmesi gerekir.

3- DEVREDİLEN YETKİNİN BÜ. GÖ. KURULU VEYA BÜ. ÜS.'ÇA KULLANILMASI:

Bu aşamada, yetkiyi alanlar, kendilerine verilmiş yetki sınırları içinde değiştirilmesi gereken metinleri hazırlamak üzere Komiteleri veya kurulacak ihtisas Komisyonlarını görevlendirebilirler. Hazırlanan metinler B. Üs. veya Bü. Gö. Kurulu-na sunulur.

Her halde Bü. Gö. Kurulunun, hazırlanan metinler üzerinde çalışmaları sonucu, tasarı son şekline getirilir.

4 - DEĞİŞİKLİĞİN YÜRÜRLÜĞE GİRMESİ :

a) Değiştirme Yetkisi Bü. Gö. Kuruluna verilmişse, Bü. Gö. Kurulu B.L.T. 16 Md. son fıkrasına göre değişiklik tasarılarını ilk toplanacak Genel Kurul onayına sunmakla görevlidir.

Bununla beraber, Bü. Gö. Kurulu kabul ettiği metni, aynı maddenin son fıkrası gereğince yürürlüğe koyabilir. Genel Kurulun onayına sunulacak değişikliklere Genel Kurulda yapılabilecek itirazlar, fıkranın son cümlesi gereğince, uygulamayı durdurmaz.

İtirazlar o Genel Kurulda görüşülebilir. Karara bağlanır.

b) Değiştirme yetkisi Bü. Üs.'a verilmişse, B. Üs. 'in verilen yetkiye dayanarak yaptığı değişiklikleri Genel Kurul onayına sunacağına dair Tüzüklerimizde bir hüküm yoktur.

Hemen belirtelim ki, B.L.T. 28.ci Md.'nin 1.ci fıkrasında yer alan ve Bü. Üs.'in ".... uygun gördüğü tedbirleri derhal alarak uygular ve bunları Genel Kurulun ilk toplantısında onaya" sunacağına dair hükmün, Genel Kurula ait görev ve yetkinin Bü. Üs.'a devri ile ilgili (5k) fıkrasındaki hüküm ile hiçbir ilgisi ve ilişkisi yoktur.

Bu sebeple Bü. Üs.'a verilen yetki gereği, Bü. Üs.'in uygun göreceği şekil ve esaslara göre hazırlayacağı metinler derhal yürürlüğe konulabilmektedir.

Tüzük ve Ritüel değişiklikleri herhalde Tüzük hükümlerimizin gösterdiği şekle uygun yapılmalı, ve belirtilen usule uygun olarak yapılmadıkça, basılmamalı ve yürürlüğe konmamalıdır.

SÖZLER

Yük. Müh. Moiz VARON

Ortaya çıktığından beri insan, insanlaşmakta. Çağımız bilgi, teknoloji ve iletişim çağı. Bu çağda insan, insanlaşmanın neresinde? O insan ki, çevresini kirleterek, zehirliyerek, kaynaklarını tüketerek, bir parçası olduğu doğanın canlılığını yokederek, dünyasını yaşanmaz hale getirmekte. Hades artık yeryüzünde. Egemenlik Eros'ta değil, Ares'te. Homeros'ların kalemleri kırılmadı. Her yeni günde bir Hektor ölür, bir Helen doğar, Aşil topuğuna saplanacak oku bekler. Ve yeni tragedyaalar yazacak Sofokles'ler sırada. Tüm zamanlarda yıkım, sefalet, ızdırap, kan ve gözyaşı. Bağnazlık ve cehalet. Ezenler ezilenler, güdenler güdülenler. Göklere yükselen inlemeler ve çığlıklar.

Bu mu mümkün olan âlemlerin en mükemmeli? Nerede akıl ve hikmet, nerede sağduyu? Bilinç nerede? İrfan, iz'an nerede? Yıkım ve yoketmek için kuvvet, tüm heybetiyle ortada. Ve evrensel çirkinlikleri, kötülükleri, evrensel güzelliklere ve iyiliğe

dönüştürmeye çalışan bir avuç ins, insanı mutlu kılmak ülküsünde. Geçmiş tükettiler. Umut gelecekte. Bilme, bilinçlenme, yaratma, güzelleşme ve aydınlanma idealine ışık tutan, insanı yücelten, gücünü erdemden alan bir gelecekte...

Sözlere başlarken ilk sözümüz Yunus Emre'nin:

"Söz ola sektire başı,

Söz ola kese savaşı,

Söz ola ağulu aşı,

Yağ ile bal ede..."

Sözleri atfettiğimiz kudret ve değer, sözün anlamına ve kavramına-dır. Ve "Niçin Sözler?" sorusunun cevabı bir başka sorunun içinde:

"Nedir Sözler?"

Söz nesnelere ad, kavramlara kılıf, duygulara aynadır. Anlam, sözle vardır. Soyut düşüncüyü içinde taşır. Düşünce sözü doğurur, söz de düşüncüyü. İnsanı iyi veya kötü sonuçlara

ulaştıran mâsum güç. Düşünceyle birlikte insanı insan eden başlıca özelliştir. Dizilişine göre anlam kazanır, anlam değiştirir. Mantık kurallarına uyumu doğal, aksi hezeyandır, saçmadır. Söz fiziği yalnız insanlık yapısında vardır. Söz ister tanrısal vergi olsun, ister insanca yaratılmış olsun, insanı diğer varlık türlerinden ayıran şaşmaz kriterdir.

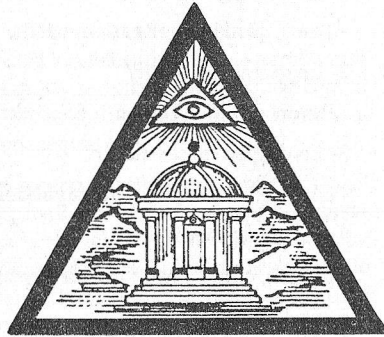
Semantik, semyotik, lingüistik bilimlerine konu, felsefede sorudur. Güzellikle beraber, hitabette sanat, yazıda edebiyattır. Komünikatif ve informatik alanlarda söz sahibi, kültürde temel taşıdır. Soyutlanamaz zamanda gelişimini, kültür öğelerinde sergiler, onların da değişimini belgeler. Söz dünden gelen, bugün kulanılan, yarına kalacak olan, yalnız insanca söylenir-duyulur, yazılır-okunur, anlatılır-anlaşılr, öğretilir-öğrenilir, zengin, sürekli, güvenilir kültür unsurudur. Uslubu ile beyan insandır. Söz insanda öz, toplumda kimliktir. Madde ve kavram olarak ne varsa toplumda, sözde de vardır. Mitoşlar dünyasında, nesnelerin özü adlarında saklıdır. Sözlere egemen olan, nesnelere de egemendir. Nesneler dünyası ile adlar dünyasında tek gerçeklik sözdür.

Hint ilahiyatında, doğan-yokolan insan sözünün temelinde, önsüz-sonsuz, gelip-geçmez tanrısal söz vardır. Antik Yunan düşüncesinde *logos*, tanrısal kelâm, tanrısal akıldır. *Logos* Yunancada *leg* kökünden türeme bir

sözcük. *Leg*; kavrama, seçme anlamında. Kök anlamıyla ilgili, akıl, akla dayanan söz, düzen, bilgi ve bilim anlamlarına hayat verir. Söylemek anlamında *legeyn* sözcüğünden yürüyerek tanrısal söz, tanrısal akıl *Logos* kavramının içine girer.

İlahi vahye dayalı semavi dinlerin teologyasında söz tanrısalıdır, kutsalıdır. Söz, tanrısal iradeyi tanrısal eyleme, tanrısal yaratacılığa dönüştürür. O; "ol" deyince olunur, "öl" deyince ölünür. "Önce söz vardır" diyor İncil. Kuran'ın ilk sözü "Oku".

Bu bir emirdir. Bu emirdeki hikmeti düşünelim ve gereğini yapalım.

MASONLUKTA TEMEL TAŞLAR

SORULAR

Raşid TEMEL

- 1- En eski şey nedir?
 - Tanrı, çünkü O her zaman vardı.
- 2- En güzel şey nedir?
 - Evren, çünkü o Tanrının yapıtıdır.
- 3- En değişmez şey nedir?
 - Ümit, çünkü o herşeyini kaybeden insanda da yaşar.
- 4- En iyi şey nedir?
 - Erdem, çünkü onsuz hiç bir şey bir işe yaramaz.
- 5- En kolay şey nedir?
 - Nasihat etmek.
- 6- En güç şey nedir?
 - Kendini bilmek.

(New Age'den)

HARİCİNİN TEKLİFİ

Reşit ATA

Mevzuatımız Mason namzedinin "Medenî haklara sahip, 21 yaşını doldurmuş, namuslu, iyi şöretli, aydın, hür bir erkek" olmasını şart koşuyor.

Ayrıca, "İnsanlık ülküsünün gerçekleşmesi için benimsediği ilkelere uyacak kabiliyette olmasını" istiyor. Bu ilkeler,

"İnsan kişiliğine saygı,

Bütün insanların iyiliğine çalışma,

Kişinin hürriyeti ve ahlâkî sorumluluğu,

İnsanların hak ve vazife eşitliği,

İlme saygı"dır.

Bunlar hep genel anlamda, yuvarlak ifadeli kaidelerdir. O halde gerekli araştırmayı ve incelemeyi kendi içgüdümüz ve sağduyumuzla, Masonluğu anlayabildiğimiz ve kavrayabildiğimiz ölçüde, bizler yapacağız demektir. Başka bir deyimle, değerlendirme sorumluluğunu biz yükleneceğiz.

Kardeşlik zincirimize katılacak halkaları seçerken muhakkak ki büyük titizlik ve itina göstereceğiz. Sevgi Mabedimizi yapmak için ocaktan alacağımız taşlar ham'dır. Ama, "nasıl olsa yontacağız" diyerek herhangi bir taşı almadığımız, onları seçtiğimiz de bir hakikattir. Seçimin önemi şuradadır: Masonluk bir ıslahhane değildir. Eğer zincirimize katacağımız halkada, belli bir cevherin varlığını görür ve hissedersen onu yabancı maddelerden arıtmaya çalışırız. İslahhanede, topluma zararlı olan kişileri normal insan haline getirmeye çalışmalarına ve onları kendi kuruluşlarının bünyesine dahil etmelerine mukabil, Masonluk, topluma yararlı fertleri bünyesine alır ve onlarla içiçe olur,

Teklif edilecek harici hangi vasıflara sahip olmalıdır?

Teklif edilmesi düşünölen haricinin bu vasıflara sahip olup olmadığını nasıl anlayabiliriz?

Bu soruların cevapları hep bilinen, ama ne yazık ki çok defa görmeden, uymadan geçiştiriverdiğimiz şeylerdir:

Haricî, "iyi ahlâklı" olmalıdır. Dış âlemde pek çok kişi tanırız: Kimini iş, kimini aile muhitinden, kimini ise komşuluk münasebetlerinden, okuldan, askerlikten v.s. Bunlardan her birinin kendine göre iyi-kötü tarafları vardır. Kişiyi hangi yönüyle tanımışsak, ancak o tarafını bilebiliriz: Evinde çok iyi bir baba olan birisi, iş hayatında bir düzenbaz; ideal bir oyun arkadaşı, hain bir komşu; yufka yürekli ve iyiliksever bir âmir, toleranssız bir eş olabilir. Acaba tanıdığımız kişilerin her yönünü yakından biliyormuyuz?

Başkalarının gözünde prim yapmak için şatafatla, gösterişle hayır işleyen ahlâksız, ilk bakışta tanıyamaz ve belki de takdir ederiz. Oysa başka birinin sadece hayır işlemek gayesiyle ve gösterişten uzak, içten yardımlarını farkedebilmek kolay değildir. Demek ki insanların iç âlemlerinin, hakikatte görüldüğünden farklı olduğunu daima bilmeliyiz. Haricîyi önce bütün yönleri ile tanıyacak, iyi ahlâk sahibi olduğuna ondan sonra karar vereceğiz.

"Fikrî olgunluk" aradığımız şartlardan biridir ama, acaba bilgi, Masonluğun istediği zekâ kıvraklığının ispatı mıdır? Kişide olması gereken ve iyiyi kötüden ayırabilecek fikrî kabiliyet, Masonluk prensiplerini ve Masonluğun meselelerini kavrayabilecek kıvraklıkta bir zekâdır. Burada bilgi ile zekâyı birbirinden ayırmak gerekir. Kendi dalında bilgisi en üst düzeye ermiş bir kişi, eğer bahsettiğimiz kıvrak zekâyı sahip değilse, belirli bir sınırın dışına çıkamayacak ve gelişemeyecek demektir. Oysa, Masonluk için bilgi yeterli olmayıp özenlen şey gelişmedir.

"Şahsiyet" ise haricîde bulunması gereken, fakat tesbiti en zor olan vasıftır. Azim, irade, cesaret, gurur ve benzeri unsurlar, şahsiyeti oluştururlar. Masonlukta başka birşeyler arayarak buraya gelecek şahsiyetsiz kişi, aradığını bulamayacak, huzursuzluğunu, kendi ters şahsiyetli veya şahsiyetsiz Kardeşler varsa onlarla kaynaştıracak, eğitilemeyecek, yontulamayacak, hakikî Masonları da rahatsız edecektir.

Teklifini düşündüğümüz haricî, "kötü tanınan biri olmamalıdır". Bu günün dünyasında on parmağında on kara olan insanlar, yetişemediği ciğere pis diyen kedi gibi, kötü emellerine alet olmayan tertemiz ve idealist kişileri rahatça karalıyorlar. Zaten düşmanı, sevmeyeni çok olan Masonluk, halk nazarında genellikle iticidir. Bir de, hakkında dedikodular yayılan kimselerin Mason oldukları öğrenilirse, ne duruma düşeceğimizi düşününüz: Halk bu kişinin içini bilmeyecek, sade-

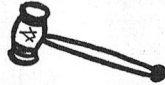
ce dedikodunun bıraktığı kötü izle hatırlayacaktır onu. Ve şöyle diyecektir: "Masonlar mı, filânca bile Mason, daha ne beklersin..." Ama, 1990'lardaki yaşam koşulları ve değişen dünya görüşünün, bu konuda katı bir softlıkla en uygun kişileri dahi reddetmeye kadar varmayacağı kanusındayım.

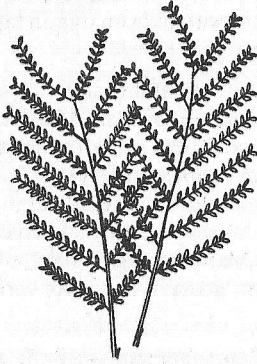
Nihayet sıra haricinin Masonluğa yeterli "**zaman**"ı ayırabilmesine yani devama ve "**parasal durumu**" nun yeterliliğine gelmiş bulunuyor. Para Masonlar ve Masonluk için bir gaye değil, fakat gayelerimize ulaşmak için gerekli olan vasıtalardan biridir. Bugün yeterli olan durumumuz, yarın vecibelerimizi yerine getiremeyeceğimiz bir hale dönüşebilir. Bu sebeble parasal durum haricinde aranacak şartların sonuncusudur. Zaten parasal sıkıntı, Kardeşlerin yardımıyla kolayca çözümlenebilecek "maddi" kaynaklı bir olaydır. Oysa Masonluk esas ağırlığını başkasının desteklemesiyle elde etmeye imkân olmayan "manevi" değerlere vermektedir.

"Devam", Mason olabilmenin ve Masonluğu öğrenebilmenin en önde gelen şartıdır. Ekmek parası peşinde koşarken, veya sağlık bahis konusu olduğunda işleyeceğimiz devamsızlık suçu, unutulmayıp ulaştırılan mazeret beyanı üzerine derhal affedilir. Ama gündem sıkıcı ve uzun diye, veya televizyonda filan dizi filmin son bölümü oynuyor diye çalışmamıza katılmayan; yahut yeterince sahip olduğu ve faydalandığı dünya nimetlerine yenilerini ekleme hırsı ile toplantıya gelmeyen, hiç birimiz affedemeyiz. Hele, telefonu açıp sebep bildirmeden dahi olsa bir mazeret beyanında bulunmamak, Masonluğa ve Masonlara karşı en saygısızca davranıştır... Hariciyi teklif etmeye hazırlanan Kardeşlerimizin özellikle dikkat edeceği bir nokta da, **Hemşiremiz** olacak kişinin, eşinin Masonluğuna ve devamına karşı çıkıp çıkmayacağını araştırmaktır. Aile saadetini yıkma pahasına devamı ne tasavvur edebiliriz ne de arzu ederiz.

Zincirimize sakat bir halka eklenmesinde birinci suçlu olmak istemiyorsak önce hem onu hem de masonluğu iyice tanımalı, ondan sonra teklif etmeliyiz.

(7.12.1979)

AKASYALAR SOLMASIN!

H. Tamer AYAN

Yazının başlığı bir dilektir. Masonlukta özdeş akasyaların solmaması dileği... Ama asıl amaç, akasyayla betimlenen, ağaçların, ormanların, doğanın korunmasıdır.

Bitkilerin, çeşitli ulus ve dinlerde sembolik önemi vardır; örneklenirse: genelde, zeytin ve defne; İbranilerde, akasya ve buğday; Araplarda, hurma eski Yunanda, mersin; Dionysos işçilerinde, sarmaşık; eski Mısırdaki, fundaki; Hindistanda, nilüfer; İskandinav mitlerinde, ökseotu; Şamanlarda ve Anadolu'da, kayın (erkân), ladin, karadut; İslami tarikatlarda, selvi, çınar, gül, sümbül, kutsallaştırılacak kadar, değer verilen bitkilerdir.

Masonlukta ritüel bitkiler, Süleyman Mabedinde kullanılan sedir ve sütunların başlık süslemesi nar ve zambak, Tufandan kurtuluş müjdesi zeytin dalı, önemli bir sözcükle tanımlanan buğday ve defne'dir. Ama masonlar için, "Acacians" sıfatını verecek kadar, en değerlisi, Akasya'dır. Akasyanın önemi, Mesleğin piri Hiram'ın mezarındaki bitki olmasın-

dandır. Mezarındaki akasya dalı, hem ölümsüzlüğü hem yerel matem ve saygıyı simgeleyen bitki olması; hem de mezarın baş tarafının belirlenmesi gibi nedenlerle açıklanmaktadır. Akasyanın operatifle miras bağı yoktur ve Masonik özgeçmiş spekülâtif kaynağıdır. Akasyanın spekülâtiflerce seçilmesinin nedeni, dinsel ve kültürel özelliklerinden yararlanarak, Masonik lejantlara tarihsellik ve zenginlik kazandırmaktır. Bu özellikler, antik Mısır'ın İsis-Orisis misterlerinden İbranilere geçen yeşil bitki - ölümsüzlük özdeşliği yerel göreneği ile Kitabı Mukaddeste akasyaya verilen önemdir. Aslında, bitki-mezar epizodu Masonların özgün buluşu değildir. Masonluğa girişinden 1750 yıl kadar önce, İÖ 29-19'da, eski Romada, Vergilius tarafından yazılan, Aeneis Destanı'nın VI. Kitabında geçmekte-

dir. Bu nedenle, Hiram Efsanesi'ndeki akasya mezar episodunun, Aeneis Destanı'ndan yararlandığı kesindir. Bitkinin Masonluğa girişi, 1730 da İngilterede cassia adıyla ve 1744'de Fransada acacia (akasya) adıyla olmuştur. Kimileri aynı adın farklı okunuşu gibi varsaysa da, bu iki bitki botanik yönden çok farklıdır. Tek ortak yanları, yapraklarını dökmeden hep yeşil kalan (evergreen), hoş kokulu, güzel çiçekli (mimoz), dikenli çalı veya ağaçlar olmalarıdır.

Mason obediyanlarının konuya yaklaşımları değişiktir. Bitkinin cinsiyetle ilgili olarak bir bölüm akasya, diğer bölüm cassia olduğunu kabul etmektedir. Bitkiyi dikenlerin kimliği için, bir bölüm katiller, diğer bölüm mezarı bulanlar olduğuna inanmaktadır. Üçüncüsü bir çelişkidir; gerçek akasya veya cassia olarak Afrika kökenli bitkiyi kabul edenler bile, Masonik regalyalara K.Amerika kökenli yalancı akasya figürünü koymaktadır. Oysa, Kudüs bölgesinde yalancı akasya yetişmediği gibi, Avrupa'ya gelişi de, akasyanın Masonluğa girişinden daha sonra olmuştur. Sonuç olarak, mezardaki bitki, bölgede bol bulunan, bir dikenli yeşil çalı türü *Acacia vera* olabilir; yerel göreneklere göre mezarı bulanlar tarafından dikilmesi daha anlamlıdır; regalyalarındaki 'bitki motifi gerçek akasya şeklinde çizilmelidir,' önerileri getirilebilir.

Akasya sembolizması çok zen-

gindir. Hz.Musa'nın Ahit Sandığı ve diğer öğeleri akasya ağacından (İbrancee Shittim, Shitta) yaptığını Kitabı Mukaddesin yazması, kutsal bir değer kazandırmakta; Yunancadaki çürümezlik ve dayanıklılık anlamları da bu değerini güçlendirmektedir. Akasyanın, suçsuzluk ve masumiyet olan diğer anlamı, hem Hiram'ın hem de Hz. İsa'nın masum olarak öldüğünü anlatır; Hiram'ın mezarındaki dal gibi, Hz.İsa'nın çarmıhı ve dikenli tacı akasyadır, Akasyanın en yaygın sembolizması, hep yeşil kaldığı için, ruhun ölümsüzlüğünü göstermesidir. Akasya, kutsallık, masumiyet ve ölümsüzlük niteliklerinin sentezi olarak, yaşamın ve ölümün, zamanın ve sonsuzluğun, şimdinin ve geleceğin, gizemlerini yansıtmaktadır. Bu özgün gizemlerin ortak türevi Evrensel İlahi Adalet'e inanç olarak yansır; suçun cezasız kalmayacağına ve haksızlığın ergeç kalkacağına içten umutla perçinlenir. Akasya, ağaç olarak, tekrisi simgeler; bir anlamda yeniden doğuş olan tekris, toprağa yeni bir fidan dikilmesiyle açıklanabilir. Ancak, akasyanın en çarpıcı sembolizması, diğer tüm yorumların bileşkesi olarak, Akasyayı görmek şeklinde dile getirilen evrensel Mason kimliğin kapsadığı anlam ve öz'dür. Masonlukta sır denenilene olgunun zâhiri ve bâtını bu öz'dedir. Bu nedenle, yeşil akasya dalı, Masonik öğretinin ezoterik aşamaları, Masonun yaşamıyla ölümü, Hiramın ruhuyla Masonun bedeni arasındaki çift yönlü geçiş dinamiğinin, Ma-

sonik şifreli anahtar'dır. Akasyanın yeşilinin solması, bu anahtarın kaybolması demektir.

Masonlar, **özde gizli sırlar**'ın gereği olarak, akasyaları hep yeşil görmekle yükümlüdür. Bu nedenle, akasyaları da içeren tüm ağaçların ve ormanların korunmasına özen göstermek zorundadır.

Çünkü dünyamızın akciğeri ormanların, **dakikada 16 futbol sahası** kadar bölümü kaybolmaktadır. Orman kıyımı, sadece bu yazının okuma süresinde **Yıldız Parkı**'ndan büyük bir orman alanını yok edecek kadar, korkunç boyutlara ulaşmıştır. Ormanlar, akasyadır; yeşildir; ağaçtır, canlıdır ve **İNSAN**'dır; ama yeryüzündeki canlı türlerinin yarısını barındıran ormanlarda, sadece son 25 yılda, **ikiyüzbin** hayvan ve **onbin** değişik bitki türü, dünyadan silinmiştir. Ülkemizdeki orman varlığının % 60'ı yok edilmiştir. **Kâğıthane**'ye inen **Belgrat** ormanlarının yerinde çarpık bir kentleşme, **Ankara** savaşında **Timur**'un fillerini sakladığı **Çubuk** ormanının yerinde **Esenboğa** havalimanı vardır. Ulusal kağıt sanayinin hammadde darboğazına gireceği yıllar uzak değildir. **Süleyman Mabedinin** ünlü sedirlerinin, anavatanları **Lübnan** dağlarında tükenmelerine karşın, yurdumuzda anıt ağaçlar olarak korumaya alınmaları, Masonik yönden de, kıvancımızdır. Ormanların kıymına bağlı olarak, iklim koşulları değişmiş, ozon tabakası delinmiş, hava

kirliliği artmış, insan sağlığı etkilenmiş, doğal yaşamın dengesi bozulmuştur. Doğa, insanlığı bekleyen ölümcül tehlikeyi, çeşitli olumsuz göstergeleri sergileyerek, vurgulamaya çalışırken; akasyalar da, Masonları, **anlayacakları dilden**, göreve çağır-maktadır. Akasyanın, günümüz Masonları için güncel sembolizması, bu yardım çağrısıdır. Masonlar, çevrele-riyle de ilgilenmenin bilincinde olmak zorundadır.

Orman kıyımının bu hızla sürmesi halinde, gelecek kuşak Masonları akasyayı göremeyecek ve sadece resmiyle yetineceklerdir. **"Akasyayı gördüm"** deyişinin, gelecekte **"Akasyanın resmini gördüm"** şeklinde yozlaşmasını engellemek, günümüz Masonlarının ödevidir. Türk Masonları, bu insancıl görevi, Masonik kuruluş yıldönümlerinde **"her Masonun bir akasya fidanı dikmesi"** çağrısıyla, tasarıdan eyleme dönüştürebilir. Dikilecek her akasya ya da başka bir yeşil ağaç, mezardaki sembolik akasya için bir yaşam aşısı olacak ve yüce bir anlam kazandıracaktır. Çünkü amacı, aynı **Ülkü Mabedi** gibi, canlı **İNSAN**'dır; tek ağaç gibi hür ve bir orman gibi Kardeşçe yaşayan Masonların erdemli davranışı olarak...

Devraldığımız akasya mirasını, Masonluğun bütün sembol ve allegorileri gibi, gelecek kuşaklara aktarmak zorundayız. **Akasyaların solmayacağı umuduyla!**

OSMANLILARDA

MASONLUĞA AİT İLK KAYITLAR (17)

ESRAR-I FARMASON

(Devam)

Suha UMUR

Her ne ise farmason müverrihlerinden (tarihçilerinden) bâzılarının iddialarına göre farmason mezhebi pek eski olup Adem aleyhisselâmla beraber cennetten çıkmış ve onun birinci üstâdı Adem aleyhisselâm imiş ve bunlara nisbetle daha munsif (insafı) görünen sair müverrihler milâd-ı İsa'dan yedi yüz on beş sene mukaddem (M.Ö. 715'te) Roma kralı bulunan "Numa Pompilius" Roma şehri ahâlisini otuz bir sınıfa taksim ettiği sırada neccar (dülger) sınıfı, mâbed ve ebniye-i saire (diğer binalar) ile gemi ve su yolları ile bendlerin inşası için istihdam olunan esnaf-ı saireden ibaret olduğundan sınıf-ı mezkûrun sınıf-ı saireden büyük olduğu halde bunların farmason olduklarını iddia eylemişler ve işbu müverrihlerden daha mün-sif olan sair müverrihlerin rivayetine göre mezheb-i mezkûr ehl-i sâlip zamanında zuhur edip bunun müessisi dahî güya ehl-i sâlib sergerdelerinden "Godafer" nam kimesnedir(1) ve bâzı müverrihlerin rivayetine göre farmason cemiyeti milâd-ı İsa'dan 1817 senesinde nefis-i İngilterede'de teşekkül etmiştir.

Neccar taifesinin öteden beri ebniye (binalar) ve inşaat-ı saire ile meşgûl olduğu der-kâr (belli) ise de bunların garz ve maksadı yalnız esbab-ı taayyüşü (yaşama, geçinme sebebini) tahsil etmekten ibaret olup yoksa neccar ismiyle müsemma olan (adlandırılan) zamanımızın farmasonları gibi bir takım felsefiyat ve hayâlât-ı acîbe ile iştilal etmezler idi ve el-hâletü hâzihi etmezler (ve şimdi de etmezler).

1. Her halde Godefroi de Bouillon. S.U.

Bir de her hangi mezheb olur ise olsun bunun sahih olması eski olmasına menût (bağlı) olmadığı gibi farmason mezhebi dahî velev müverrihlerinin iddialarına göre pek eski olmuş olsa bile bunun için sahih ve doğru bir mezheb olmak lâzım gelmez ve(.....) her hangi mezheb olur ise olsun mücerret (yalnız) eski olduğu için sahih olmak lâzım gelse bile farmason cemiyeti öteden beri ebniye inşâsıyla meşgûl olan neccar esnafı gibi eski olmayıp pek yakın vakitte zuhur eylemiştir. Öteden beri ebniye-i lâzîmenin inşâsıyla meşgul olan neccar taifesi her bir memlekette ağniya (zenginler) ve küberâ' (büyükler) tarafından tatyib (iyi davranılmış) ve himayet edilmiş ise de taife-i mezkûrenin yalnız alât ve alâmetini taklid eden nev zuhur neccar taifesi yani farmason cemiyeti halkın efkâr ve itikadî ile beraber kavanin ve nizamatı-ı mevzuanın tahvil ve tebdiline (kanun ve nizamların değişmesine) dahî teşebbüs etmiş olduğundan bunun hakkında Avrupa'nın her bir tarafında mücazzat-ı şedide (şiddetli cezalar) tertib ve icra kılınmıştır.

Farmason cemiyetinin asıl maksadı ile efkâr ve itikadını ecanibden setr ü ketminde (yabancıardan saklamak ve gizlemekte) olan dikkat ve itinası ve eyyam-ı mahsusada (belirli günlerde) lonca odasında vuku bulan içtimada bilcümle âzânın elinde silâh bulunması ve cemiyetin âzâsından olup bunun esrarını ifşa eden her kim olur ise olsun bunun katline her bir farmasonun mezun olması hususlarının sebebi ne olduğu sual olunur ise buna şu vechile cevap verilir ki cemiyet-i mezkûre mücerret icra-yı fesâd için (sadece kötülük yapmak için) teşekkül etmiş olduğundan sair erbab-ı ihtilâl gibi (başka ihtilâlciler gibi) kendisi dahî gayet muhterizâne (sakınarak) ve ihtiyatkârâne harekete mecbur olmuştur şöyle ki:

Bundan takriben yüz doksan sene mukaddem İngilterede reis-i cumhur olan "Kranvel(2)" İngiltere kralı Birinci Şarl'ı sandelî-i hükûmrâniden hal' ve katl ettikten sonra (tahttan indirip öldürdükten sonra) çok geçmek-sizin kral-ı maktulün (öldürülen kralın) taraftarları inân-ı hükûmeti (hükûmet dizginlerini) yine onun hanedânından birine tefviz etmek (vermek) garzıyla defaatle isyan ettikleri halde bu suretle istihsal-i matlabe kudret-yâb olamamış (isteklerine ulaşamamış) iseler de yine reis-i merku-

2. CROMWELL, Oliver (1599-1658).

mu katl etmek sevdasından geçmeyip icra-yı fesada müsait bir fırsat zuhuna intirazar esbab- lâzimenin tehiyyesiyle (hazırlığı ile) meşgul olduklarından bu yolda olan teşebbüsât ve harekâtı, hükûmetin memûrin-i hafiyesinin taharriyat ve tecessüsâtından hıfz ve vikaye etmek garzıyla (gizli polisin araştırma ve soruşturmasındam saklama ve koruma gayesi ile) İgilizce "frimason" tâbir olunan neccar esnafına dâhil olmuş ve neccar esnafının lonca odaları bu misillû taharriyattan gereği gibi emin olduğundan mürur-u zaman ile bunların bazılarını kendilerine hasr ve tahsis ettikten sonra ol esnada İngilterede devlet ve mezheb aleyhinde ne kadar adam var ise bunları hükûmetin zecr ü terhibinden vikaye etmek (zorlama ve korkutmasından korumak) bahanesiyle cemiyetlerine ithal etmiş olduklarından, cemiyetleri müddet-i kalile zamanda (az zamanda) gereği gibi kuvvet ve ehemniyet kesb etmiştir. İşte farmason cemiyetinin sebep ve su-ret-i teşkili mevadd-ı meşruhadan (anlatılan şeylerden) ibarettir.

Kaldı ki, cemiyet-i mezkûre âzâsı, gereği gibi tekessür ettikten (çoğaldıktan) sonra İngiltere'de bulunan neccar esnafının hemen bilcümle lonca odaları kral-ı merkur hanedanının taraftarları olan kesânın (kimselerin) yani farmason cemiyetinin nokta-i içtimai olduğundan neccar taifesinin kullandığı gönye tahtası ile pergel ve mala ve mustar (master) ve âlât-ı saire cemiyet-i mezkûrenin alâmet ve işârât-ı mahsusası olup Hiram Abi nam mimarın katline dair olan hikâye-i mâlûme dahî salif-üz-zikr İngiltere kralı Birinci Şarl'ın katl olunduğu işâret olmak üzere ihtirâ' kılınmıştır (icad edilmiştir).

İşte bu sebeptendir ki ol vaktin farmasonları sûretâ mezkûr "Hiram Abi"'nin ve hakikaten salif-üz-zikr kral-ı maktulün katillerinden ahz-i sâr (öç alma) ve intikam edeceklerine bir maktulün cesedi üzerine yemin ederler idi ve işbu yemin hilâfında hareket edenler her nerede bulunur ise bulunsun her farmason onların katline me'zûn idi.

TUBAL - KAIN ve BİR YAKA ROZETİ

M. AĞIRTOP

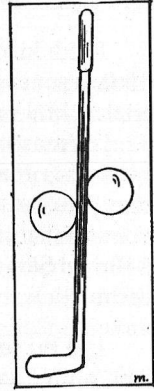
Son aylarda, özellikle İstanbul Vadisinde ve daha çok, yurt dışına seyahat etmiş olan bazı kardeşlerin yakalarında, bir sopa ve o sopanın sapına yapışık duran iki top şeklinde bir rozet görülmeye başlanmıştır.

Hernekadar bunun bir masonik rozet olduğunu biliyorsalar da, bir kısmı sapını yukarı gelecek şekilde, bir kısmı da sapı aşağıya doğru taktıklarına bakılırsa, kardeşlerin bazılarının, bu rozetin tam olarak neyi ifade ettiğini bilmedikleri anlaşılabilmektedir. Bu yazıda, rozeti vesile ederek, eski ritüellerimizde adı geçen Tubal - Kain'in mesleğimizle olan alakasını tetkik edeceğiz.

Rozetin şekli bir kelime oyunundan ibarettir. Sopanın İngilizcesi "*cane*", okunuşu da "*keyn*" dir.

İki topun İngilizcesi "*two balls*", okunuşu da "*tu bolz*" dır. Burada çoğulu ifade eden "z" sesi ihmal edilerek, "*tubol-keyn*" şeklinde bir rozet dizaynı ile, İngilizce "*Tubal - Cain*" yazılıp, "*Tubol - Keyn*" okunan, ve meselâ 1961 tarihli Üçüncü Derece Çalışma Rehberi'mizde, Üçüncü Derecenin muhtırası bölümünde, Murur Kelimesi fashında görülen "Thubalkain" e atıf yapılmış olmaktadır.

Kimmiş bu ritüelimizde görülen Tubal - Kain? Tam bir cevap için en baştan başlayarak, evvela Tevrat'a, Tekvin'in 4'üncü babının sonlarına doğru bakalım. Orada, Kain'in Hanok adlı oğlunun, Hanok'un torunu Lamek'in ve Lamek'in iki karısı ve 4 çocuğunun hikâyesini okuya-

biliriz. Bu 4 çocuktan Yabal, çadırda oturanların ve sürü sahiplerinin atası, diğeri Yubal, çenک ve boru çalanların hepsinin atası, üçüncüsü ise Tubal - Kain idi, o da tunç ve demir, bütün keskin aletleri döven idi.

Tevrat'taki izahat bu. Ancak, birçok ritüelde görülen hikâyenin kökeni, "Constitutions" elyazmasının "Eski Yükümlülükler" kısmındadır. Orada, Lamek'in dört çocuğunun, dünyanın yangın ve sel yolu ile imha edileceğinden korkarak, ataları oldukları tüm ilimleri, biri mermer biri de tuğladan olan biri yanmaz biri de batmaz iki sütun üzerine hak etmeğе karar verdikleri anlatılır.

Bu lejandın doğruluğunu tartışmağа gerek yok. Tarihçi Josephus, "Antiquities" kitabında bu hikâyeyi anlattığı gibi, birçok Ortaçağ tarihçisi de eserlerinde bu olaya yer vermiştir. İlk 'Masonik' şekli, takriben 1410 tarihli COOKE elyazmasında görölmektedir.

Mesleğimizin menkıbesindeki iki sütun bunlar idi (Hz. Süleymanın kiler değil) ve menkıbe devamla, dünyanın Nuh peygamberin selinden kurtulduğunu ve duvarcılık sanatının Mısırdan doğuya, Avrupa'ya, ve nihayet İngiltereye varışını anlatır.

Acaba niye bir inşaat ustası seçilmemiş, bu hikâyenin kahramanı olarak? Sanırım cevabını yine Tekvin'in 4'üncü babında, 8'inci mısraında bulabiliriz:

"... Ve vaki oldu ki, kırdı oldukları zaman, Kain, kardeşi Habile karşı kalktı ve onu öldürdü..." Eski Ahit'teki ilk şehir inşacısı olan Kain bir katil olduğundan, seçilmesi mümkün değildi.

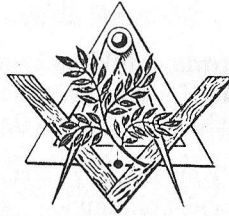
O halde niye Tubal - Kain? Harry Carr kardeşin görüşü, "Tubal - Kain'in Hiram Abi'nin öncüsü olduğu için" şeklindedir. Nitekim, Eski Ahit'te, hem Tubal - Kain'in hem Hiram'ın zenaatleri aynı İbranice kelimeler ile tarif edilmektedir: (*horeiş nehoşet*)' tunç ustası'. Tubal-Kain, Hiram'ın özellikle ustası olduğu zenaatin pîri olmakla, ilk iki sütun ile Hz. Süleyman mabedinin sütunları arasında direkt bir bağ kurulmuş oluyordu.

Hernekadar, Tubal - Kain ismi bütün *Eski Yüklölüklerde* mun-
tazaman görölebilmekte ise de, ritüellerde görölmesi çok daha sonra,
takriben 1745 yıllarında olmuştur. Bundan daha eski ritüellerde bu
isim görölmemekle beraber, Portekiz Enkizisyon zabıtlarında (1738)
bu ismin kullanılmakta olduğuna dair izlere rastlanmıştır.

Özetle diyebiliriz ki, yakalarda görölün, bir sopa ve iki toptan iba-
ret rozetler, dolaylı bir şekilde Tubal-Kain'i, o da Localarımızdaki iki
sütunu çağrıştırdığı için, bu rozetleri taşıyanın bir mason olduğü, baş-
ka masonlarca, zor da olsa anlaşılabilmektedir.

Kaynaklar :

- Harry Carr, "The Freemason at Work", London, 1976.
- "Kitabı Mukaddes - Eski ve Yeni Ahit", İstanbul, 1958.

GÖR

Kemal KAPLANCALI

Bir karanlık hücreden geç mihver-i devranı gör
Sen Erenler bezmine gel vahdet-i ihvanı gör...

Nura gark ol zulmetin girdabı müşkildir hemen
Vahdet-i zincirde halka yekvücut insanı gör...

Akl-ü hikmetten nasib al rehberin olsun senin
Hırs-ı câhtan kurtul artık hükmeden fermanı gör...

Cümle dillerde tutuşmuş aşk-ı meş-aldır vefa
Maşrıkın nuriyle bir dem parlayan ekvanı gör...

Bir ılık yanmış sarırsın gözlere baksan bir an!
Ruha nakşolunmuş feragat kökleşen iz'anı gör...

Gül gül açmış hep gönüller meclis-i rindanede
Bak ne halettir zarafet maksad-ı irfanı gör...

Yık gururu, köhne, viran fikri ver eshabına
Gel Erenler bezmine sen yükselen imanı gör...

Çok şükür nura kavuştun maksada erdin Kemal
Ömrün oldukça bu yerde sohbet-i yârânı gör...

(1959)

ADAYLARA YARDIM

Yük. Müh. Mim. Bülent ÇETİNOR

Yazımın başlığına bakıp da Adaylara maddi yardım yapılması hakkında bir yazı yazdığımı sanmayın, böyle bir geleneğimiz yok. Sadece, aramıza girmek isteyenlere, bilgi yardımında bulunmamız gerektiğini belirtmek istiyorum. Bu tutum, artık en yetkili kardeşlerimizin dış alemdeki sosyal faaliyetlerinde ve Basın'da kendini gösteriyor.

Adayların kendilerini nasıl hazırladıklarını biliyor muyuz? Cevabı çoğunlukla "Hayır" dır. Bizlerin de yardımları genellikle çok sınırlı ve yetersizdir. Adaylara sır vermekten çekiniriz, ya da aramıza katılmanın önemini, heyecanını yitirmesini diye, fazla ilgi göstermeyiz, bilgi vermeyiz...

Teklif eden kardeşimiz veya adayın yakınları, yabancıyı genellikle yalnız bırakırlar, bilgi vermezler, hazırlamazlar. Bu durum tahkikat levhalarının okunduğu sırada hemen anlaşılır. Aday, edinebildiği bilgileri çok sınırlı olarak yakınlarından, olumlu olumsuz içerikli kitaplardan ve ansiklopedilerden öğrendiğini içtenlikle yazar, söyler. Bir de talepname'deki maddelerden ilk bilgileri edinmiş olur. Mesleğimizle ilk tanışması genellikle böyledir. Bence doğrusu da budur ama, daha yolun başında, doğru bilgilerin yanında, yanlışların da etkili olduğu görülmektedir.

Onun için adaylara, yayınlarımızdan 2 derginin bazı sayılarını vermek, kardeşlerce uygun ve yeterli görülmeye başlanmıştır. Bu davranış bir tür dışa açılma sayılabilir.

Masonlar yardımlaşmayı severler. Her yönden yardıma ihtiyacı olanlara seerek ellerini uzatırlar. Bu düşüncülerin içinde layık olanlara sevgi bağlarıyla yaklaşırlar ve bağlanırlar. İnsan sevgisi, kardeşlik yakınlığı düzeyinde biçimlenmiştir.

Kendi aralarındaki yakınlığı, ortak düşünceleri sağlar. Dış alemle yakınlığı ve saygınlığı ise, yılların verdiği olumlu alışkanlıkları ve karakter haline dönüşmüş iyi davranışları tamamlar. Şimdi, böyle bir kardeş topluluğu, uzun uzun düşünüp karar verdikten sonra ve çok güvendiği adayı her yönüyle tartıp, teklif ettikten

sonra, neden bilgisiz, ilgisiz ve yalnız bıraksın ? Güvendiği aday'a neden yardım elini uzatmasın ? Sırlarımız ile Tekris töreni sırasındaki anlamlı ve heyecan verici bölümlere değinmeden pekala, bu aşamaya gelmiş bir yabancıya yardım edilir. Hatırlanacağı gibi sembolik de olsa, Tekris sırasında adaya bazı kardeşlerimiz yardım ederler.

Dış alemde en çok sorulan sorular arasında neden Kadınların Mason Derneklerine alınmadığı ve Masonluğun neden duvarcı ustalarının topluluğundan mülhem olduğu başta gelir.

İnsanoğlu doğal olarak aynı şartlarda doğar, farklı yeteneklere sahip olarak büyür. Bu yaradılışı doğrultusunda eğitim görür, tekâmül eder ve mesleğini seçer. Kısa denilebilecek ömrü, kâh mutlu ve sağlıklı, kâh mücadelelerle geçer. Var oluşundan beri bir çok akımların etkilerinden, bir çok baskıların süzgecinden geçmiştir. Çeşitli dinlerin içinde yaşamış, Liderler yetiştirmiş, sevmiş, sevilmiş, döğüşmüştür. Kendi yaptığı karışık düzen içinde yaşamasına rağmen, doğruyu, güzeli ve gerçeği araması yolunda tekâmül edebilmek için çaba harcamıştır, aklını kullanarak bütün toplumlara mal olabilecek müşterek bir mesleğe ihtiyaç duymuştur.

Böylece;

Masonluğun nüvesi sayılan küçük bir topluluk, 400 yıl öncesinin koşulları içinde yapıcılık fikrini, felsefesini ve mesleğini benimsemiştir.

Bütün kuruluşların ve mesleklerin içinde, hepsini içine alan, sadece insanlık Mabeti'nin yapıcılarını yaradılışlarına yakın görerek, Hiram felsefesinin derinliklerinde kendini bulmuştur. Gerçeği arayan Masonlar, bütün mesleklerin ve kuraların koşullarını benimsemişlerdir. Tek yönlülüğün dar çerçevesi içinde kalmamışlardır. Akıl, kuvvet, güzellik, disiplin, dikkat, hoşgörü, itaat, vazifeye ve geleneklere bağlılık, sır saklamak, erdemli olmak, sadakat, yürekliklik, fedakârlık, dayanıklılık, bağlılık, ulu gönüllülük, kahramanlık ve yurtseverlik gibi anlamlar, bu güne kadarki Masonik eğitimin ana başlıklarını oluşturmuşlardır.

Toplum içinde bu anlamları benimseyen Masonlar, yapıcılık mesleğine yatkın olarak doğarlar. Bu yolda eğitilirler ve tekâmül ederler. Dünya nüfusuna göre az sayıda olan Masonlar, insanlığın yücelmesi için dil, din, mezhep, ırk ve renk gözetmeksizin bir araya gelirler ve kuruluşundan itibaren uzun yıllar geçmesine rağmen, güçlü bir toplumun dinamizmini yansıtırılar.

Dış alemdekilere ve içimize kabul edilecek adaylara genel olarak Mason'luğun düzeysel bir görünümü hatırlatılırsa, yanlış anlaşılmaları önlemiş oluruz ve kültürel bir yardım yapmış sayılırız...

MASON OLMAK, KENDİNİ TANIMAK

Op. Dr. Aziz ÇÖL

Latince bir ata sözü vardır: "Sağlam şeye inan, kimse senin inandıklarının red veya inkâr edemesin. İnançların doğru diye, onları savunurken sert olma. İpek gibi yumuşak sözlerle savun... ve bunu yaparken az konuş."

İnsanı anlamak, kişiliğini tanımak, ona ön yargısız ve art niyetsiz yaklaşımla olur. Bu yaklaşımın olabilmesi için temel ilke, Masonluk sevgisidir. Doğayı ve insanı sevmek, ancak, görerek, tanıyarak, anlayarak, bilerek sevmek, iyi ve kötü yanları ile sevmek. Yalnız iyiyi, güzeli, doğruyu sevmek kolaydır. İnsanın kişiliği bir bütündür. Kimine göre iyi olan, kimine göre kötü, güzel olan çirkin, doğru olan hatalıdır. Bütünüyle sevebilirsek "İNSANCA SEVGİ" söz konusudur. Kısaca, insan olmanın gereği insanı bütünüyle sevmektir.

İnsanlar vardır, çeşitli nedenlerle bir türlü kendilerini oldukları gibi kabul edemezler. Kendilerini beğenmezler. Yetersiz bulurlar. Her şeye alınırlar. Kınırlı, çabuk küsmekten, iyi tanınmamaktan fazla korkarlar. Herkesten yakınlık, ilgi beklerler. Başkalarının kendileriyle ilgili düşüncelerine, duygularına, davranışlarına bü-

yük önem verirler. Başkaları tarafından beğenildikleri zamanlarda, alabildiğine sevinirler. En küçük bir şekilde bile olsa yerildikleri veya ilgisizlikle karşılaştıkları zamanlarda ise, aşırı derecede üzülebilirler.

Duygu sezgisi yoluyla, belirli bir ortam içinde kendisini karşısındaki insanın yerine koyan kişi, karşısındaki o koşullar içinde takındığı tutumu, yaptığı davranışı, daha iyi anlayıp değerlendirebilir. İlişkilerini daha iyi düzenler, kişiliğini olumlu biçimde geliştirir, ve olgunlaştırır. İşte Masonlukta dereceler bu olgunlaşmanın belgeleridir.

Öfke, saldırganlık, saldırgan mektup yazmalar gibi, Masonluğa yakışmayacak hareketlerden kaçmaya bakalım. Çünkü, günlük yaşamda öfke, her türlü belirtileriyle dışarı vurulur. Başka bir deyişle, öfkeli bir insanın öfkesini belirtmek için kullandığı değişik yollar vardır. Telefon etmek, yazılar göndermek gibi. Unutmamak gerekir ki YILLAR DOSTLUKLARI, VEFAYI, DEĞER YARGILARINI ESKİTMEZ.

İnsan içindeki "BEN'i" bilmek ve tanımak amacı ile kendisine baktığın-

da, davranışlarının nedenlerini anlayıp, gerekirse bunların geliştirilmesi, değiştirilmesi, denetlenmesi için çözüm yollarını bulmak çabasını göstermekdir. Kendisini bilen insan, içindeki "BENLİĞİ" tanımadıkça, bilinmeyen yanlarını öğrenmeye, dışarıya yansıtmadığı yanlarını azaltmaya çalışır. Böylece, gereksiz kaygılardan kurtulur. İstemediği, beğenmediği davranışlarını kolayca denetim altına alabilir. Kendisini bilen Mason başkalarıyla olan ilişkilerinde dışarıya yansıttığı yanlarıyla gelen tepkilere bakarak, bilinmeyen yanlarını, başka bir deyişle, iç dünyasını, daha iyi tanıyabilir. Özetle, insanın kendisini incelemesi, tanıma ve anlama çabası, zorunlara çözüm getirmek için atılması gerekli ilk olumlu adımdır. Bunun içindir ki Mason mabedinde kin barınmaz, Masonik âlemde dedikodu yasamaz.

Yunus Emrenin dediği gibi :

*CÜMLELER DOĞRUDUR SEN
DOĞRU İSEN*

*DOĞRULUK BULUNMAZ SEN
EĞRİ İSEN*

İnsan, bütün Masonik yaşamı süresince, bulunduğu bu yerde ve her zaman, isteyerek ya da zorunlu olarak kardeşleriyle birliktedir. Onlarla birlikte gelişir, değişir ve değer kazanır. Kısaca, Mason kardeş, kardeşleriyle birlikte vardır. Bu nedenle, insan kendini tanımadan, başkalarını tanıyamaz. Başkalarını sevmeden de, onlara

karşı ilgi duyamaz, dostluk ilişkisi kuramaz. Başkalarına sevgi duymayan, dost olmayan insan, kaygının ve öfkenin kaynağı olan sürtüşme ve çatışmalar içinde bocalar durur.

Kimi kez yersiz ve zamansız hareketler ve sözler, sürüp giden dostluk ilişkisine son verir. Bu nedenle, Mason Kardeş Masonca yaşamak istiyorsa, hareket ve sözlerinde ölçülü ve dikkatli olmak zorundadır. Unutmayalım ki adı "İNSAN" olanın değil, kendisi "İNSAN" olanın yüreğinde bir sevgi olur.

Masonlukta herkese dost olunur ve kimseye düşman olunmaz. Masonlukta sadece Tanrısızlığa, vatansızlığa, anarşiye, taassuba, cehalete, tembelliğe tolerans gösterilmez, bunların dışında her şey Masonik müzahama çerçevesine girer. İnsanlar arası ilişkiyi kurup sürdürmenin temel koşulu, konuşmasını ve dinlemesini bilmektir.

MASONLUKTA SEMBOL

Necip ALSAN

Bilirsiniz ki kaplumbağa yavaşlığı, fil iriliği, gül güzelliği getirir düşüncelere. Çağrışım (tedaî) diyoruz buna. Tilki gibi demek, kurnaz demektir. Tilki kurnazlığın sembolü olabilir. Olabilir diyorum, çünkü sembol olmadan aranacak daha başka özellikler var.

Çağlara, çevrelere göre değişir anlamlar. Sarı, Orta Çağ Avrupasında aşağılandırmanın, suçluluğun rengiydi; Çin'de soyluluğun, büyüklüğün rengi.

Kavramların resmini yapamazsak da çehremizi dolduran varlıkların resimlerini yaparız. Barışın resmi olmaz, ama güvercinin resmi olur.

Tufan sularında çalkalandıktan sonra, Nuh saç sakalına karışmış başını pencereden uzatıp bakmış. Bakmış ki yatışmış suların üzerinde güneş parlıyor; tutmuş, yakınlarda kara var mı diye bir güvercin uçurmuş. Az sonra güvercin, gagasında zeytin dalıyla gelmiş. İşte taze yaprak, işte ana topraktan bir umut. İnsanoğullarına savaş açan tufanın bittiğini, barışın yeryüzüne yeniden geldiğini anlamış Nuh. Bu anlatışın inançlara girdiği çevrelerde, zeytin dalı taşıyan güvercin barış sembolü olmuş.

Bir figürün, bir işaretin, bir objenin sembol değerini taşıması, ancak o figüre, işarete, ya da objeye topluluğun vereceği anlamla gerçekleşir. Böyle ortak bir anlaşma olmazsa sembol yoktur. Yeni devlet doğarken kurucuları ona bayrak bulur. Yetkililerin bu anlaşması sembolu yaratmıştır.

Kavrayışı yerinde bir çocuk, güvercin figürünün güvercin resmi olduğunu bir bakışta anlar. Ama bir figürün barışı anlattığını ne bilsin. Ona bunu öğretmek gerektir. Öğrendikten sonra, güvercinin barış sembolü olduğu yolundaki toplumsal anlaşmaya katılmış demektir. Bir de remiz(=

Emblème) var, o da sembol. René Bailly'nin *Dictionnaire des Synonymes*'i, aralarındaki ince ayrımı şu örnekle gösteriyor: Meş'ale diriliğin sembolüdür. Bunu anlamak kolay. Emblème daha karışık, bilinmesi daha yorucu. Savaşta sonra barışın geldiğini göstermek için, savaş tanrısının yere yuvarlanmış başlığına güvercinin yuva kurduğunu çizmek, bir kaç sembolü bir araya getirmektir ki, emblème budur.

Sembolik figür demek, itibarî (= Conventionnelle) figür demektir. Bir kavramı anlatmakta, üzerinde anlaşmaya varılmış figür demektir. Terazî, hukukçuların sembolü olduğu gibi bakkalların sembolü de olabilir. Ama böyle bir anlaşma yok.

Görülüyor ki bir figürün, bir işaretin, bir nesnenin sembol değerini kazanması için, yalnız çağrışımın uygun gelmesi yetmez; bunun neyi anlattığı yolunda bir de anlaşma bulunmalıdır. Bu anlaşma bir topluluk içinde gerçekleşmiştir, toplumsaldır.

Masonluk niçin sembollerle uğraşıyor? Bu soruyu karşılamayı denemedi önce, bir az da sembolün ne olmadığını araştırmak gerekiyor:

Sembol fetiş değildir. Büyüsü yoktur. Sancıyan yere resmedildikten ağrıyı kesmez. Slogan değildir. Anlayışa çarparak belirli, kesin bir düşüncüyü anlatmaz. (Simulacre)* değildir. Yaşayan kavramları anlatması gerekir, ölü düşünceleri değil. Bilirsiniz ki simulacre bir gölgedir, boş semboldür. Korsanlık oynayan çocukların bayrağı sembol olamaz. O ancak simulacre'dir. Bir figürün sembol olması için belirttiği varlığın gerçek, anlattığı düşüncenin diri olması gerekiyor.

Sembol bir kalıp da değildir. Çünkü sembol düşüncüyü sınırlayıp çerçeveye sokmuyor. Şu halde sembol, formel (= surî) düşüncenin değişmez kalıbı da değildir.

Öyle sanıyorum ki, masonluğun sembollerle niçin alış verişte olduğu kendiliğinden çıkacak. Hariç âleminde, sembolle simülâkrın, sembolle fetişin, sembolle kalbın, sloganın bir birine karıştırıldığını gördüm. Masonluğun sembolle ilgilenmesinin küçümsendiğini işittim. Bu her halde düşüncelerimizin bilinmemesinden, bir de simülâkrın, sloganın, fetişin eksik

* *Simulacre* = taklit, taslama

yanlarının sembole yüklenmesinden ileri gelmiş olacak. Fetişe kanmak gerilirse sembolün suçu ne? Sembol fetiş değil ki. Slogan bir düşünceyi semalaştırarak kafaya sokuyor, insanı papağanlaştırıyorsa, bundan sembole ne? Sembol slogan değil ki. Simülakr ölü varlıkların, ölü düşüncelerin belirtisiyse, bundan sembole ne? Sembol simülakr olamaz ki. Evet bir figürün, bir işaretin, bir nesnenin sembol olarak kalabilmesi için belirttiği varlığın yaşaması gerekiyor.

Masonlukta hürriyet, eşitlik, kardeşlik düsturu var. Bu hürriyet ne biçim hürriyettir? Eşitlik ne biçim eşitlik? Kardeşlik ne biçim kardeşlik? Düşünürler bu kavramların sınırlarını arar, yasalar kalıplaştırırlar. Onlar semboller ile iş görmezler. Tariflerle, sınırlamalarla uğraşırlar. İşleri de budur. Fakat düşünceler durmaz, değişirler. Çağdan çağa değişirler. Bir çağın eşitliği, başka çağın hürriyeti, başka çağa zincirdir. Masonluk, düşüncelerine formel, değişmez biçimler verseydi, eskimiş düşüncelerle birlikte kendisi de köhnerdi.

Tarifler, kalıplar, formel düşünceler ölür. Fakat insanoğullarının dilekleri, eğilimleri, mutluluğu aramaları, insanoğulları durdukça yok olmaz. Kesinliğin bulunduğu yerde, sembole yer kalmıyor. Fakat tarifi, kesinliğin bulunmadığı yerde sembol, yaşayan bir dilek, bir eğilim, bir araştırmadır. Sembol tarlaya benziyor. Öyle bir tarla ki, karışısında kollarını kavuşturana bir ot bile vermiyor. Hiç bir düşünceyi tarife, kalıba koyup hazır hazır sunmuyor. Alın teri, çaba bekliyor. Ama bereketi tükenmiyor.

Sembollerde insanlığın dileklerinden, araştırmalarından, umutlarından izler mi var? Onlar, insanlık özünden kalmış bir tuz, bir tad mı taşıyor? Öyle sanıyorum ki, masonluğun sembole niçin baş vurduğu- kendi yapısından geldiği için - kendiliğinden belirecektir.

(Türk Mason Dergisi Yıl:10 Sayı:39 Temmuz 1960' dan)

'TENUE BLANCHE'

ASLINDA BEYAZDIR

F. Muhtar KATIRCIOĞLU

Şakul Gibi'nin Şubat 1991 sayısında, *Reşit Ata K.'in "Tenue Blanche Beyaz Değildir"* başlıklı yazısını ilgi ile okudum. Yazısında belirttiği gibi, "Hemşirelere Açık Toplantı" deyiminde, anlam bakımından, münakaşa edilemeyecek kadar hakikat payı var ise de, bir başka anlam çıkarmak da, o derece mümkündür. "Tenue Blanche" iki kelimeden meydana geldiğine göre, "Tenue"; *giysi*, tavır ve dış görünüme verilen ihtimam manaları arasından, *giysi* ve "Blanche" da *beyaz* manasına gelmektedir. Dolayısı ile, her iki kelimenin birlikte kullanıldığı zamanki anlamını, yani "*Beyaz Giysi*" tabirini araştırmalıyız.

Hemşirelerle birlikte yapılan toplantılarda, özellikle 19'uncu asrın ikinci yarısında, resmî kıyafete çok önem verilirdi. Erkekler için iki seçenek vardı: İngilizlerin daha fazla rağbet ettikleri "*Dinner Jacket*" veya dilimize yanlış olarak geçen "*Smokin*", diğeri ise "*White Tie and Tails*", yani dilimizdeki "*Frak*". Hanımların da bulunduğu çok resmî yemek ve balolarda, istisnasız Frak giyilirdi. Bu kıyafette, beyaz, kırık yakalı ve kolalı gömle, beyaz yelek, beyaz papiyon kravat ve beyaz eldiven ile, kuyruklu siyah ceket, pantolon, çorap ve siyah rugan ayakkabı giyilirdi. Maitre D'Hotel'ler ise siyah papiyon kravat ile siyah yelek giyerlerdi. Batıda bu inceliklere halâ çokça rastlanmasına rağmen, bizde bunları bilenlerin bir avuç insandan fazla olduğunu sanmıyorum. Demek ki, "*Tenue Blanche*" tabiri, erkeklerin giymeleri gereken giysiyi tarif ederek bir toplantıyı belirtmektedir. Tabii ki hanımlar da, "*Grande Toilette*", yani uzun etekli elbiseler giyerlerdi.

Konu açılmış iken, dilimize İngilizceden gelen "*Smokin*"den bahsetmek isterim. Esasında İngilizler bu cekete "*Dinner Jacket*", Amerikalılar ise "*Tuxedo*" derler. "Akşam Yemeği Ceket" manasına gelen "*Dinner Jacket*" doğru olanıdır, çünkü resmî yemeklerde giyilen siyah ceketin ismi de budur.

19'uncu asrın sonlarında ve 20'nci asrın başlarında, İngiliz yüksek sosyetesinin yemekli davetlerinde, yemeğin sonunda, evin hanımı, hanım misafirlerini topluca salona götürür, erkekler ise sofrada kalarak kuru yemiş ile birlikte "*Porto*" şarabı içer, purolarını yakar ve iş dünyası veya politika gibi, erkeklerle özel konularda görüşürlerdi. Purolarının külü ve dumanı ceketlerine sinmesin diye, beraberlerinde getirdikleri, kadifeden mamul ve saten yakalı özel ceketlere "*Smoking Jacket*", yani (sigara, puro, pipo) "*İçme Ceket*" denirdi. Bu ceket, arabaların şoförleri tarafından, evin *butler*'ine (kethüda, baş uşak) teslim edilir, yemekten sonra da, yine şoföre iade edilirdi.

Görüldüğü gibi "*Smoking Jacket*" ile "*Dinner Jacket*" tamamiyle ayrı iki giysidir. Maalesef unutulan adetler ve tercümede yitirilen anlamlar neticesinde dilimize "*Smokin*" olarak giren giysi, kökeninden çok uzaklaşmış bulunmaktadır. Aynı sebepten dolayı, "*Tenue Blanche*" da, anlam bakımından çok değişmiştir kanaatindeyim. O kadar ki, böyle toplantılara bugün, koyu renk veya takım elbise ile gelmiyen kardeşlerimiz bile var. Ve en şaşırtıcı olay, bu kıyafetle şölene katılabilmeleri. Quelle Tolerance!!!

(Dergimizin sayfalarını, zaman zaman Hemşirelere de açıyoruz. Bu uygulamayı, bu kere, FFreedom Muh.L.'sının son Tenue Blanche'ında, İngilizce yapılan bir konuşmanın tercümesini aktararak sürdürüyoruz.)

BİR HEMŞİRE GÖZÜ İLE TOLERANS

Güzin EMBİL

Sevgili Hemşireler ve Bira-
derler,

Size hitap etme şerefimin far-
kındayım, ve bunu, ömrümün bü-
yük bir bölümünü Masonlarla
çevrili olarak geçirdiğime borçlu
olduğuma inanıyorum. Babam,
çok genç yaşta Mason oldu. Ko-
cam 1963 yılında Mesleğe intisab
etti ve büyük oğlum 1984'te tekris
oldu. Küçük oğlum ise, ancak bir
ay evvel Kardeşliğe kabul edildi.
Böylece, Masonlukla olan ilişkim
üç nesil derinliğindedir.

Bu süre boyunca, "Kardeşleri-
min" tavrı ve düşüncelerine şahit
olarak, hayattaki ahlak değerleri-
ni öğrenmiş ve benimsemiş ol-
dum. Gördüm ki, Masonluğun
prensipleri, hayat boyunca yol
gösteren bir ışık gibi parlamaya

devam etmektedir. Bizim zamanı-
mızdan çok değişik bir dönemde
yaşamış olmasına rağmen, babam
ile çocuklarımın hareket tarzların-
daki benzerliği görüyorum.

Bütün Kardeşler aynı felsefe-
nin tesiri altında olduklarına göre,
ve hemşireler de aynı şekilde etki-
lendiklerinden, bundan bir müşte-
rek anlaşma doğduğuna inanıyor,
ve adına da aile ruhu demek isti-
yorum. Bu Locanın Kardeş ve
Hemşirelerinin de, Masonluk
Dünyasının diğer özel aileleri ile
bağlantıları olan, çok özel bir aile
teşkil ettiklerini his ediyorum.

Burada bir İnsanlık Mabedin-
de olduğumuz için ve ben de Ma-
sonik bir üçgenin ortasında bulun-
duğuma göre, Masonluğun da-
yandığı birçok prensiplerden biri

hakkında, çok mütevazı bir şekilde, bahsetmek istiyorum. Bu Tolerans prensibidir.

Günlük hayatımızda, asabımızı bozan, hatta kızmamıza sebep olan birçok tatsız olaylarla karşılaşırız. Bu olaylar üçüncü kişilerden kaynaklanabileceği gibi, çok kere bizlere yakın olan kişilerle, hatta sevdiklerimizle olan sürüşmelerle başlayabilmektedir.

Kızma veya sinirlenme hissinin yumuşatan ve tatsız düşünceleri yok eden, Tolerans prensibidir. Gayet tabiidir ki, kişinin toleransa doğru yönelebilmesi için, kendini kontrol edebilmesi gerektir. Ve şunu iddia ediyorum: Tolerans ile hareket edebilmek için gerekli iç disiplinimiz, Masonluğun öğretileri ile kuvvetlenmektedir.

Tolerans, hayatta, çok kıymetli bir tutum ve yaklaşımdır. Aralarında "önemli anlaşmazlıklar" olduğu zamanlarda, babamın anneme öğütlediği pratik veya mekanik bir tolerans örneğini nakletmek isterim: Ona sessiz ve sakin durmasını, ve bir eldiven yıkarak, kuruması için ipe asmasını söylerdi. Mendil kuruyuncaya kadar, kavga da zaten bitmiş olurdu.

Bir de, bir Senegal atasözünü ilave etmek isterim:

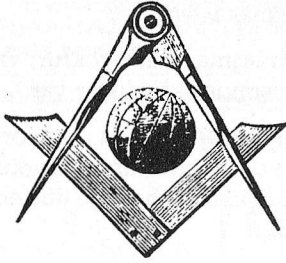
"Anlaşmazlıklar yoktur; yalnız iletişimde aksaklıklar vardır."

Bir buçuk yaşında olan torunumun da, bir gün, aranızda oturmasını hem ümit hem de dua ediyorum.

Teşekkür ederim.

(Çeviren: Em.)

Masonların Dünyasından

YURT İÇİNDEN

☆ ÇUKUROVA Muh. L.'sından 4 Görev Şehidi

En Muh. Orhan Alsaç K.'imizin Ebedi Aleme göçüşü nedeniyle paylaştığımız acıya, Bü. Üs.'ümüz için son görevlerini yapmak üzere Adana'dan gelen Kardeşlerimizden Önceki Üs. Muh. AYTOK UTKAN, Üs. Muh. ERDAL CERRAHOĞLU, GÜNDAR SİLAH ve NEŞ'ET İNCİ K.'leri dönüşleri sırasında geçirdikleri bir trafik kazasında kaybetmenin derin üzüntüsü de eklenmiş bulunuyor.

MASON ŞEHİDİ sıfatını kazanan 4 K.'miz; Bü.: Üs.: Temsilcisi Pek Muh. CAN ARPAÇ K.'in başkanlığında Ankara ve İstanbul'dan gelen K'lerimizin, ÇUKUROVA'lı K.'lerle omuz omuza katıldıkları törenler sonunda ve En Muh. ORHAN ALSAÇ K.'imize refakat etmek üzere, Ebedi Aleme yolcu edilmişlerdir. E.U.M.'ndan böylesine büyük bir acıyı bir daha göstermemesini diler, acımıza dayanacak gücü gönüllerimize gömdüğümüz K.'lerimizin aileleri başta olmak üzere hepimizden esirgememesini niyaz ederiz.

☆ ÜÇİŞİK Muh. L. 'sından

İstanbul vadisinde Ahenk Muh. L.'nin 22 ve Fazilet Muh. L. 'nin 1 K.'inin katılımlarıyla kurulu, ilk resmi toplantısını 24 Şubat 1971 günü yapan 49 No.lu ÜÇİŞİK Muh. L., 20. yıldönümünü 11.2.1991 günü celsede kutladı. Büyük Görevliler Kurulunun, başlarında Ön. Bü. Üs. En Muh. Cavit Yenicioğlu K. olmak üzere onur verdikleri kutlama celsesinde, Üs. Muh., Muh. Onnik N. Kazaroğlu K., açılış konuşmasını yaptıktan sonra, Eb. Meş.'e intikal eden K.ler için saygı duruşunda bulunuldu. Müteakiben "20. Yılında Üçışık'ın Dünü, Bugünü, Yarını"

nı" konulu panele geçildi. Ahmet Arkan K. 'in yönettiği panele katılan, kurucu üyelerimiz Necmi Karakullukçu, Mehmet Süer ve Nail Güreli K.ler, Üçışık Muh. L.'nin kuruluş nedenlerini, ne gibi aşamalardan geçilerek bugünlere geldiğini, beklenenlerin tam olarak yapıp yapılamadığını ve yarınlarda neler yapılabileceğini, gerçekçi bir yaklaşımla ele alarak irdelediler.

Üçışık Muh. L., 24.2.1991 akşamı Pera Palas salonlarında K. ve Hem.'lere verdiği bir kokteyl ve yemekle 20. yıldönümü kutlamalarını noktaladı.

Teoman Sukûti

☆ Ankara Vadisinden

Açılış : 19.30

Konuşma : Ancan Özasker
(W. A. Mozart)

W.A. Mozart: Sihirli Flüt Operasından iki Flüt için düzenlenmiş üç küçük parça
Flütler : Nurettin Güler-Orhan Feyman

W.A. Mozart: Figaronun Düşünü Operasından (Kont'un ariası)

Pianist : Halina Andrsesewska

Bariton : Eralp Kıyıcı

W.A. Mozart: Sihirli Flüt Operasından (Pamina'nın ariası)

Soprano : Beril Koral

Pianist : Halina Andrsesewska

W.A. Mozart: Sihirli Flüt Operasından (Papageno Düet)

Soprano : Beril Koral

Bariton : Eralp Kıyıcı

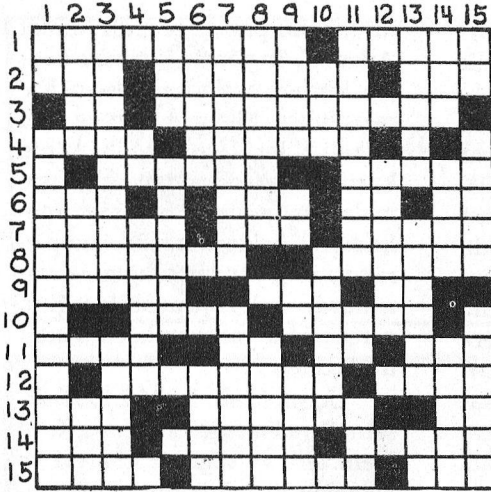
Pianist : Halina Andrsesewska

Sayın

*Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası Derneği
Ankara Şubesi Kültür Komitesi:*

*24 Mart 1991 Pazar günü
Saat 19.30 da Juna Caddesi 17
no. daki Dernek Binasında Düzenlediği W. A. Mozart Gecesi-
ni Eşinizle Birlikte Onurlandırmanızı Rica Eder.*

*Kültür Komitesi Başkanı
Can Arpaç*

ESKİ İSTANBUL SEMTLERİNİN MEŞHUR ÜRÜNLERİNİ HATIRLIYOR MUSUNUZ?

M.M.

Soldan Sağa:

- 1) Kuledibinin — - Ham ekşi üzüm.
- 2) İspanyol altını - Kahramanlık veya din konusunda, bestelenmek için yazılmış şiir - Dernek mensubu.
- 3) İngiliz spor otosu - Asılmak için tavsiye edilen.
- 4) Sefer - Arnavutköyün — - Oksijen sembolü - Kükürt sembolü.
- 5) Modacı Giorgio — - Ördek boynunda bir deniz kuşu.
- 6) Yıkanmak için kullanılır - Uranyum sembolü - Mareşal değneği - Bir tür amiral - Erken.
- 7) Ski - Fransız TRT'si - İki onlu ve iki dokuzlu, meselâ.
- 8) Yağmurdan koruyucu, kukuleteli mont - Vefanın —
- 9) Çağdaş bir İtalyan politikacı - İTÜ sembolü - Kötülüğe kötülükle karşı

verme isteği, 10) Bor sembolü - Sermekle ilgili deyimini iki unsuru - Diyez, bemol veya bekar, meselâ - Karbon sembolü. 11) Flâma - Danın oyun arkadaşı - Bizim GB veya D'miz - İngilizin gözü, Almanın gözü. 12) Sanyerin — - Bir balistik füzeye. 13) İSO'nun kuzeni - Yedikulenin — - Mide röntgenlerinin kontrast md.'si. 14) En büyük projemiz - Korkut ve Anderseninkiler meşhurdur - Sadi ve Hafız'ın şehri. 15) Bir Avrupa yarımadası - Langanın — - İtalyan TRT'si.

Yukarıdan Aşağıya:

- 1) Çin satranç - Beykozun —
- 2) Duvar yapma - Yardım - Eskiden basma.
- 3) İstanbul'da bir Rum lisesi - Ergenekon, meselâ.
- 4) Yiğit - 1900'lerin başındaki bir sanat akımı.
- 5) İlaresi - Bir ülser ilacı.
- 6) Don Kışot buralı - Tayland dadısı.
- 7) Bayrampaşanın — - Beykozun —
- 8) Moda dizayncısı - Dolmabahçe veya beylerbeyi.
- 9) Osmanlı çoluk çocuğun nafakasını temin etmek - Mahkûmun beklediği - Bir Mısır tanrısı - Kuraklıktan kurtarı!
- 10) Oya aleti - Osmanlı'da rüşvet.
- 11) Hugo'nun çan çalıcısı - Şarkı - İsviçrenin bir muahede şehri.
- 12) Sulama aracı.
- 13) Doktor yazısı - Pantolonun alt ucu - İng. Demiryolları
- 14) Sten ve akrebin akrabası - Alman çayları - Tokatın ilçelerinden.
- 15) Öndördüncü harfin adı - Gizli - Beykozun —

15 Mayıs'a kadar çözümünü yollayın,
bir yıllık abone kazanın.

ADEM HÜRREM BİRADER...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1	G	E	N	E	A	U	T	R	Y		E	A	M	O	N	
2	A	R	A			H	A	R	O	L	D	L	L	O	Y	D
3	Z	N		D	E		I	Y	I		A	D	I	L		
4	N	E	R	E	S	I	O	R	A		T	I	R	A	J	
5	E	S	I	N	T	I		O	L			M	A	M	O	
6		T	A	L	E	B	E	G	I	B	I			A	H	
7	I	B	N	I		A	N	E		A	M	I	P		N	
8	D	O				C	L	A	R	K	G	A	B	L	E	
9	A	R	I			R	E	D	S	K	E	L	T	O	N	
10	D	G	M	B			I			K	L	E	I	N	W	
11	I	N	S	A	D		I	L				A		A		
12		I	E			A	U	D	I	E	M	U	R	P	H	Y
13	A	N	B	E	R		I	V	A	R			O	M	N	
14	N	E		E	B	E		A	C		M	E	L	E	E	
15	A			O	L	I	V	E	R	H	A	R	D	Y		

ŞAKUL GİBİ'Yİ EDİNMENİN TEK YOLU ABONE OLMAKTIR.

Yıllık (10 sayı) abone bedeli : 50.000.- TL.

Yurt dışı abone bedeli : 20.- Amerikan Doları

Abone bedelini İstanbul, Ankara veya İzmir'de Lokal kapısındaki vazifelilere yatırabileceğiniz gibi, adresimize nakit veya çekinizi postalayabilir veya bir posta havalesi gönderebilirsiniz.

Çek veya posta havalesi kullandığınız takdirde aşağıdaki formu şu adrese postalayınız:

ŞAKUL GİBİ — Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul

✂ Buradan kesiniz veya fotokopisini çekiniz

ŞAKUL GİBİ dergisine abone olmak istiyorum.

Abone bedeline ait posta makbuzu veya fotokopisi eklidir.

İlk çıkacak sayısından itibaren lütfen adresime postalayınız.

(DAKTİLO VEYA BÜYÜK HARFLE YAZINIZ)

Adım, Soyadım :

Adresim :

Telefon No. : Locam